

- прву групу чине групне фотографије и портрети чланова породице Ђорђевић
- оне које су везане за професионални рад браће Владимира и Тихомира Ђорђевића
- снимци самог Владимира Ђорђевића

Иван Чоловић објавио је текст под називом „Гусле као симбол националног идентитета на Балкану“ који је заправо скраћена верзија његовог раније објављеног рада „Балкан терор културе“ из 2008. године.

Парафразом питања, преузетог из списка о народним музичким обичајима у Србији, којег је Владимир Ђорђевић објавио 1899. године, млади етномузиколог Ива Ненић објавила је рад под називом „Постоје ли праве народне песме и мелодије у градовима“, као свој прилог историјату концепција традиционалне музике у Србији. У свом раду бавила се питањем почетка народне музике, значењем „народне музике“ у раду Владимира Ђорђевића и на тај начин дошла до својих запажања о компромисном виђењу традиције данас.

Осим изложбе фотографија, манифестацију у Бору о Владимиру Ђорђевићу употпунила је и изложба народних музичких инструмената која је из некадашњег Музеја музичких инструмената прешла у власништво Музеја школе Станковић и Музеја у Бору. Сузана Мијић из Музеја рударства и металургије у Бору писала је о Органолошком раду Владимира Ђорђевића, појединачно описујући народне инструменте из депоа ових институција представљених на изложби.

Невелика обимом, на укупно 75 богато илустрованих страница, монографија се састоји од шест написа који нам директно указују сврху њеног постанка. Овом приликом, ипак, нису покривене све области из, чини нам се, такође веома битне професионалне активности Владимира Ђорђевића (нпр. као композитора, педагога, музичког писца, библиографа српске музике и пасионираног колекционара свега што је на било који начин повезано са музиком у Србији, како народном, тако и озбиљном). Значај објављивања овог *Зборника* видимо пре свега у томе што су готово сви написи у њему дубоко утемељени у истраживачком раду сваког појединог аутора. Морамо, ипак, приметити да није свуда и у потпуности примењен научно-истраживачки апарат.

Без обзира на примедбе, ово је несумњиво вредан издавачки подухват и незаобилазни извор за сва даља, озбиљнија, изучавања живота и стваралаштва Владимира Ђорђевића. Његово дело сваки даном све више добија на значају. Допринос развоју српске музике тим пре је значајнији што је својом стрпљивом сакупљачком страшћу од заборава сачувао многобројна дела, написе и другу релевантну грађу која се до данас у целини чува у његовом Легату на Факултету музичке уметности у Београду.

Верујемо да ће његова стручна и детаљна обрада у наредном периоду значајно обогатити досадашње погледе на нашу музичку историју и у још већој мери указати на немерљив допринос Владимира Ђорђевића очувању наше музичке традиције.

Читање града

Ана Јанковић
Народна библиотека Бор
ana.jankovic67@gmail.com

Радетић, Драгица. *Библиографија „Бележнице, часописа за библиотекарство, књижевност и културу“ (1999-2009)*. Бор: Народна библиотека, 2011.

Након десет година редовног излагања и двадесет бројева (годишње два броја, док је последњи обухваћен библиографијом – двоброј), могло би се рећи да је *Бележница, часопис за библиотекарство, књижевност и културу*, остварила многе своје циљеве зацртане у зачетној 1999. години. Од када је покренута, створила је своју публику и придобила многобројне сараднике. На тај начин отворен је простор не само за библиотечку струку, већ

је свеобухватним уређивачким концептом омогућено то да се на њеним страницама нађу текстови стручњака различитих профила, повезаних једним заједничким именитељем – књигом.

Када је пре седам година објављена *Библиографија борској књижевној стваралаштва у 20. веку* Весне Тешовић, борски библиотекар били су уверени да је овим започет један значајан, а свакако дуготрајан и

исцрпљујући пут израде завичајне библиографије. Библиографија Весне Тешовић садржи описе монографских публикација од 1918, од када потиче најстарија до сада пронађена публикација објављена у борском крају, до краја 2000. године. Обухвата појединачне ауторске збирке и зборнике у којима су излазила белетристичка дела.

Ове године, иако планирана за прошлу 2010. годину, као друга књига Едиције „Завичајна библиографија“, појавила се и Библиографија „Бележнице, часописа за библиошкарство, књижевности и културу“, Драгице Радетић. Испрва планирана као специјални број *Бележнице*, ова библиографија је ипак прихваћена као природни следбеник прве књиге локалне библиографске едиције, те као нада да ће се рад на Завичајној библиографији наставити и да ће се успоставити одређени континуитет у библиографској анализи и обради постојеће завичајне грађе.

Мр Здравка Радуловић у свом предговору „О Библиографији „Бележнице““ наводи да је часопис по својим бројним карактеристикама превазишао оквире града Бора и својом садржином постао модел часописа овог профила на регионалном нивоу.

У уводном делу, аутор Драгица Радетић пише о основним подацима и историјату *Бележнице*, о концепту, рубрикама, уредницима и сарадницима.

Главни део књиге је сама библиографија чланака *Бележнице*, која садржи 519 библиографских јединица из разних области друштвених и природних наука, највише библиотекарства, музеологије, етнологије, књижевности и историје. Више од 160 библиографских јединица односи се на област библиотекарства, делатност и часописе библиотека, по чему се види да *Бележница* придаје велику важност унапређењу науке о библиотекарству, па и поред „притиска“ који нужно настаје услед недостатка другог одговарајућег гласила у граду – не одступа од свог првобитног концепта и настоји да помири теме занимљиве различитим структурама читалаца. Много тога обухваћено је у 519 чланака: теорија и пракса библиотекарства, семинари, конференције, анкете, сајмови, изложбе, прикази књига, преводи и многобројна необјављена књижевна дела и одломци, студије и есеји, старе и нове фотографије града, уметничке слике и скулптуре локалних стваралаца, књижевни конкурси библиотеке...

Књига Библиографија „Бележнице“ садржи и пет таблица по четири насловне стране „Бележнице“ од првог до 21. броја (последњи број обухваћен библиографијом је двоброј 20–21).

С обзиром на грађу коју обухвата, ово је библиографија саставних делова публикације – чланака (аналитичка). По облику је самостална, а према врсти извора

примарна; рађена је са примерком у руци (*de visu*), што јој даје висок степен поузданости, и према Међународном стандарду за библиографски опис прилога у публикацијама – ISBD(CP). По начину распореда библиографских јединица је стручна, јер их разврстава по системе Универзалне децималне класификације, по макро УДК индексима; унутар група библиографске јединице су класификоване азбучно и хронолошки. По карактеру описа је анотирана и дескриптивна. Свих 519 библиографских јединица штампане су ћирилицом, одреднице аутора у инверзији (презиме, па име), са графички истакнутом реданицом. Главни библиографски опис је такође ћириличан – јер је и *Бележница* штампана ћирилицом. Свака библиографска јединица садржи наслов (и поднаслов, ако га има) чланка, име и презиме аутора, преводиоца, уредника и напомене у којима су додатне информације о чланку.

На крају следе именски и предметни регистар као неопходна помоћна пратећа апаратура. Из именског регистра види се импозантна листа сарадника – преко 300 различитих аутора стручних текстова из разних области науке и уметности, преводилаца и приређивача. То није мало ако се зна да се у *Бележници* објављују само радови чији садржај нигде пре тога није објављиван. Неки аутори су стални сарадници часописа.

У предметном регистру се види значај обрађених тема у часопису – поготово завичајних тема. Писано је о многим познатим личностима чија је судбина била везана за Бор (Ђорђе Вајферт, Фрања Шистек, Стеван Живадиновић Ване Бор, познати фудбалер Милош Милутиновић, Миклош Радноти, Ђорђе Андрејевић Кун и многи други). Побројани су и сви чланци о обележавању многобројних јубилеја везаних за борску општину – 100 година Француског друштва Борских рудника, 170 година од оснивања Тимочке епархије и исто толико постојања Брестовачке бање, 135 година библиотекарства у борској општини, 50 година од настанка Борског језера. Сви ови чланци, а сада и њихова библиографија – добра су прилика да се подсетимо многих заборављених догађаја и личности везаних за прошлост нашег града. На страницама *Бележнице* забележено је више изванредних текстова који стручно и критички расветљавају многе појединости о којима се мало (или нимало) знало и писало, а које су биле од кључне важности на стогодишњем путу који је Бор морао да пређе од малог, забаченог, заосталог села до једног од највећих индустријских центара у Европи.

Управо зато је Библиографија „Бележнице“ Драгице Радетић изванредно полазиште и основ за многа будућа истраживања, али и доказ континуитета једног стручног библиотечног часописа.